

i de allerfattigstes Øren, saa at de allerfattigste skulde sige: Er det nu rigtigt, at der ikke ydes den, som ingenting har, mere end den, som dog har samlet sig en Kapital sammen.

Jeg tror ikke, at det ærede Medlem vil finde Gehør hos de fattigste, naar han ved denne Argumentation søger at vende dem imod denne Lov; thi denne Lov bringer de allerfattigste saa uvurderlige Fordele i Forhold til den nuværende Tilstand, at de nok vil forstaa at vurdere den Medfølelse, som det ærede Medlems Tale gav til Kende overfor dem. Ved denne nye Lov vil de allerfattigste blive hævet ud af den Under-tilstand, hvori de i Øjeblikket befinder sig derigennem, at de maa vandre en Gang, som Medmenneskene ikke altid gør dem lettere, for at faa klarlagt, at deres Trang er saa og saa stor. Det ærede Medlem sagde, at man ikke paa Landet vilde kalde dem trængende, som havde samlet 18-000 Kr. sammen. Nej, men dette er heller slet ikke et Lovforslag om Alderdomsunderstøttelse særlig for trængende; det er den nuværende Alderdomsunderstøttelseslov, men dette er et Forslag til en Lov om Ret til Aldersrente, hvis Formaal skulde være at løfte ikke blot de allerfattigste Lag i Befolkningen op, men at yde den talstørste Del af Befolkningen Mulighed for en god og saa vidt mulig lykkelig Alderdom. Ved denne Lov vil de allerfattigste opnaa at faa deres Aldersrente paa samme Maade som den, hvorpaa den, der er mere velstillet, hæver sin Aldersrente; og det ærede Medlem kan være overbevist om, at de fattigste vil føle dette som en Højnelse af deres menneskelige Tilstand, at de vil kunne gaa og hæve en Aldersrente, som ogsaa en, der har en Formue, har Ret til at faa. Dernæst byder dette Lovforslag den væsentlige Fordel, at de allerfattigste vil vide, hvad de faar, og hvad de har Ret til at faa, og derfor i mangfoldige Egne af Landet vil faa mere, end de nu faar, vil faa ganske anderledes Kaar, end de nu har, navnlig naar man ser hen til de Sæts, der bydes, naar man udskyder Aldersrenten fra det 60de Aar noget opefter.

Derfor maa jeg sige til det ærede Medlem, at selvfølgelig kan han være mod denne Lov og saa godt, han formaar, lægge den Hindringer i Vejen, naar han ikke ønsker den gennemført, men han skal ikke gøre det

paa de fattigstes Vegne. Og det ærede Medlem viste ogsaa, paa hvis Vegne det i Grunden var, han talte, idet han, hver Gang han havde sagt, at det gælder for os om at hjælpe de fattigste, sagde: Men vi maa jo vide, hvorfra Pengene kommer. Det var Kærnen i det ærede Medlems Tale, og det er det Spørgsmaal, jeg til sidst skal tale om, idet forskellige ærede Medlemmer har drøftet dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem henviste til den store Udtalelse, der var fremkommet fra Finansmænd og Politikere over hele Verden, en Henvendelse, som ogsaa er undertegnet af Formændene for alle Rigsdagens politiske Partier, og som er rettet til Regeringerne i alle Lande. I denne store Henvendelse kan nu mange læse forskellige Ting, og det ærede Medlem læste nogle Ting i denne Henvendelse. Det ærede Medlem og jeg kan let blive enige om, at i denne Henvendelse er der først og fremmest een Ting, man lægger Mærke til, og det er, at de mest vidtskuende Mænd ser, at hele Verden for Øjeblikket er i en Krise, fremkaldt ved Krigen.

Det kan maaske være nyttigt at lægge Mærke til dette, at det er hele Verden, som er under en Krise, og at vor Skæbne afhænger af, hvorledes denne Verdenskrise forløber. Hvad vi selv kan gøre i saa Henseende, er begrænset. Noget kan vi gøre; men et lille Handelshus kan føre sin Forretning paa den solideste Maade og dog, hvis det er knyttet til et større Handelshus' Skæbne, falde sammen med dette, hvis det store Handelshus ikke har noget økonomisk Grundlag mere. Derfor er det først og fremmest Forløbet af denne Verdenskrise, som vil være afgørende for vor økonomiske Skæbne. Det er godt, at dette indskræpes.

Mendernæst er der noget andet, som dette Opraab indskræper, og som jeg ser, man har læst paa højst forskellig og — nogle Steder — paa højst forunderlig Maade. Det indskræper to Ting, som nødvendige til Bedring af Forholdene, Forøgelse af Produktionen og Formindskelse af Forbruget — dermed menes det overflødige Forbrug —, og saa tilføjes der: Forøgelse af Skatterne. Der staar i Opraabet: Formindskelse af Forbruget og Forøgelse af Produktion og Skatter. Da jeg læste Opraabet i „Nationaltidende“s Aftenudgave, saa jeg, det var gen-